

Loudavá

Jedna věc opravdu nejde mi do hlavy,
proč vlastně dospělé loudání nebaví?
Pořád jen spěchají, rychle se unaví
a stejně nezastaví.

Hodinek tikání hrůzu jim nahání,
sotva se obléknou, už se cpou snídaní.
Není čas na hraní, to věčné tikání
pořád je popohání.

Jsou jako na trní při hře i při práci,
v zajetí ručiček nechápou legraci
a často zoufale oči v sloup obrací
při drobné komplikaci.

Noha mi například zaleze do boty,
ještě než stačím jí obléknout kalhoty,
pak dělá, potvora, s vyzutím drahoty
a škemrá o piškoty.

Mámy a tátové, zkuste být stateční,
vyměňte tikání za ticho sváteční.
Věřte, že přenosné hodiny sluneční
vaše sny uskuteční.

Sluneční hodiny nikoho nehoní,
můžete zastavit, když růže zavoní,
šoupnout je do stínu a klidně hodinu
zdřímnout si pod jabloní.